

عنوان مقاله:

بررسی اصول حاکم و معیارهای طراحی براساس انرژی پایدار در معماری ایرانی-اسلامی

محل انتشار:

همایش ملی معماری شهرسازی عمران و گردشگری توسعه پایدار شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

سیدمحمد رضا موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمین

خلاصه مقاله:

تفکر و اندیشه پایداری در معماری سال هاست که مورد توجه بیشتر متخصصان قرار گرفته است. هدف از این مقاله تشخیص معیارهای طراحی جامع در مراحل مقدماتی فرآیند طراحی و بررسی اصول حاکم بر طراحی پایدار می باشد. در اصل پایداری می تواند معانی بسیاری را در بر داشته باشد که از یک هدف اکولوژیکی تا اصولی برای فعالیت های مختلف اقتصادی، اجتماعی را شامل می شود. از این رو پایداری زمانی محقق می شود که معماری از نظر اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی پایدار باشد. این سه موضوع، سه راس مثلث پایداری را تشکیل می دهند و به یکدیگر وابسته هستند. در بررسی معیارهای طراحی بر اساس انرژی پایدار این معیارها بدین صورت می باشند، معیار اول مرتبط بودن طراحی با انرژی، معیار دوم غیرفعال بودن طرح ها، معیار سوم مشخص نمودن فرم و آشکار نمودن ارتباط سازمانی مشخص، معیار چهارم اثر عمده فرم بر روی ظاهر بنا می باشد. سازمان دهی عناصر معماری بر اساس ویژگی های فرم، مانند شکل، جهت، موقعیت، لبه، فضای اشغال شده، اندازه، متریال، رنگ و همچنین براساس ویژگی های سازمان دهی مانند باریکی، فشردگی، کشیدگی و توزیعی بررسی شده است. طراحی این دستورات عمل ها می تواند طراحان را به سوی استفاده بهینه از انرژی سوق دهد

کلمات کلیدی:

پایداری، درون گرا، طبیعت، محرمیت، خرده اقلیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/403444>

